

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

**Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. března 1919
čís. 127, o dalším prodloužení platnosti zákona o podpoře
nezaměstnaných.**

(Vyhlášeno v částce XXVII. sb. z. a n. dne 14. března 1919.)

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. č. 307, vydává se toto nařízení:

Článek I.

Zákon ze dne 10. prosince 1918, čís. 63 Sb. z. a n., o podpoře
nezaměstnaných ve znění zákona z 12. února 1919, čís. 63 Sb. z.
a n., ponechává se tímto nadále v platnosti až do 31. března 1919.

Článek II.

Ministru sociální péče se ukládá, aby nařízení toto uvedl ve
skutek.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. j. 4291/III.—19.

Vyhláška ze dne 15. března 1919 o prodloužení platnosti zákona o podpoře nezaměstnaných.

Všem okresním hejtmanstvím!

Vládním nařízením ze dne 13. března 1919 uveřejněným v úředním
listě »Pražské Noviny« ze dne 14. t. m. prodloužena byla platnost zákona
o udělování podpor v nezaměstnanosti ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb.
zák. a nař., ve znění zákona ze dne 12. února 1919, č. 63 Sb. zák. a nař.,
do 31. března 1919.

**Za účelem brzkého úplného zastavení podpor v nezaměstnanosti třeba
učiniti zavčas všechna opatření, aby počet nezaměstnaných osob byl co
možná nejvíce zmenšen; vzhledem k tomu se okresní hejtmanství, demo-
bilizační výbory jakož i sprostředkovatelny práce poukazují, aby dbaly při
dalším provádění výše uvedeného vládního nařízení těchto pokynů.**

Všichni činitelé spolupůsobící při udělování podpor v nezaměstnanosti
musí se v první řadě o to starati, aby nezaměstnaným dostalo se nějaké
práce. Se strany vlády učiněny pokusy, aby různé průmyslové závody
měly účastenství na státních dodávkách, aby tak závody poněkud pře-
cházel od výroby válečné k výrobě mírové. Tato akce narazila však na

vážnou překážku v tom směru, že nebylo dostatek uhlí a částečně i výrobního materiálu, tak že nemohly průmyslové podniky svou činnost vyvíjeti a pracující síly zaměstnávat.

Jelikož tento stav trvá doposud, třeba ohlížeti se vedle průmyslu po jiných oborech, v nichž by bylo lze vyvíjeti zvýšenou hospodářskou činnost a zaměstnati tím dělnictvo, aniž by bylo obavy, že nedostatek uhlí a výrobních prostředků bude na závalu.

Beze všeho zatížení státního pokladu mohou především průmyslníci sami zmenšiti nezaměstnanost tím, že přikročí v čas k opravám svých závodních zařízení, zejména budov, které zajisté během války značně se opotřebovaly. Také dá se nyní účelně provést **uspořádání zásob** hotového materiálu, k čemuž jinak při úplné zaměstnanosti zbývá málo času.

Značnou příležitost k práci poskytne dále blížíci se doba jarní zejména **pro práce v hospodářství polním a lesním**. Tak rovnání a čištění luk, předběžné práce meliorační, lámání kamene, opravy inventáře, kácení dříví, úprava dříví stavebního, práce v prutnicích vrbových a práce spojené se spracováním vrbových prutů, sečení rákosí a pod., poskytují hojně příležitosti ku vhodnému a časovému zaměstnání.

Další možnost opatřiti práce nouzové ve větším rozměru mají **obce a okresy**, v oboru své působnosti. Jak náměstí tak i ulice, a obecní cesty, dále i silnice okresní vyžadovati budou zvláště před dobou jarní, větších oprav, ale i ve větších městech řádného a trvalého čištění. Při této příležitosti lze do zásoby provést různé práce přípravné, na příklad: Opatření staviva, jakož i práce, které v ohledu zdravotním, v obcích nejsou bez významu a zpravidla v poslední době bývaly značně zanedbávány, sem patří zejména zavážení kaluží, srovnávání hrbolů, čištění příkopů a průtoků a přípravy k jarnímu sázení stromů atd.

Z těchto důvodů, pro které mluví nejen prospěch obce, nýbrž i prospěch nezaměstnaného dělnictva bylo by velice záhodným, aby obce a okresy větší měrou přikročily k takovýmto pracím. Ministerstvo sociální péče uznává, že by s takovýmito pracemi, třeba v prospěchu těch kterých obcí a okresů konanými vznikly značné výlohy, ale zmenšení nezaměstnanosti vyžaduje obětí všech směrodatných činitelů, ministerstvo tedy očekává, že tito také požadavkům nynější vážné doby plně vyhoví.

Zaměstnavatelé jsou povinni všechna volná místa hlásiti sprostředkovatelskému úřadu nebo demobilizačním výborům, aby nezaměstnaní co nejdříve mohli býti umístěni. Podnikatelé nemají dělníků zbytečně z práce propouštěti a dělníci nemají bez závažných důvodů stávkovati. Pouze pokud za války byly přibrány do továren k těžkým pracím neškolené síly ženské, třeba toho dbáti, aby nyní nahrazeny byly kvalifikovanými silami mužskými.

Zastavení proudu nezaměstnanosti závisí ve velké míře od chování dělnictva samotného. V první řadě třeba vyloučiti z podpory osoby, které mají nějaký majetek, nebo nějaké hospodářství a tedy svou výživu mohou z vlastních prostředků uhraditi. Kdo vyláká přiznání podpory na základě nesprávných udání, bude potrestán a přidržen k náhradě všech vylákaných podpor.

Dělníci jsou povinni přijmouti prikazovanou práci pokud jsou tělesně k jejímu konání schopni, **bez ohledu na to, že mzda je nižší než podpora**. Výjimkou může býti práce odmítnuta jen tehdy, když by nabízená mzda byla nižší než mzda stanovená tarifovými smlouvami nebo mzda v místě

obvyklá. Kdo práci takto placenou odmítne, ztrácí nárok na podporu. Dělníci stávkující, nebo kteří sami z práce vystoupili, nemají nároků na podporu.

Podpora omezena jest na hlavy domácnosti, na manželku a děti může podporovaný obdržeti jen rodinný příspěvek. Děti ve svazku rodinném žijící nemohou bráti samostatné podpory.

Demobilizační výbory nechtě přísně **kontrolují**, zda podporovaný mezitím práce nenašel. Za tím účelem budtež ustanovení z řad spolehlivých podporovaných zvláštní kontroloři, kteří by takovou kontrolu obstarávali.

Starostové a zaměstnavatelé ručí za správnost potvrzení, vydaných nezaměstnaným, hlásícím se o podporu. Vystavení nepravdivých potvrzení bude trestně stíháno.

Ministr: Dr. Winter v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919 čís. 157, o prodloužení platnosti zákona o podpoře nezaměstnaných.

(Vyhlášeno v částce XXXIII. Sb. z. a n. ze dne 28. března 1919.)

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, vydává se toto nařízení:

Článek I.

Zákon ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 12. února 1919, č. 63 Sb. z. a n., prodloužený vládním nařízením ze dne 13. března 1919, č. 127 Sb. z. a n., ponechává se do 15. dubna 1919 v platnosti se změnami níže uvedenými.

Článek II.

K ustanovením § 1. připojují se odstavce:

Nároku na podporu nemají osoby, které bývaly zaměstnány pracemi v zemědělství a lesnictví anebo službami v domácnosti.

Ministr sociální péče může zastaviti vyplácení podpor v nezaměstnanosti jak vůbec, tak i pro jednotlivá odvětví výrobní, nebo pro jednotlivé obvody územní, když pracovní příležitost všeobecně, nebo v toím kterém odvětví, nebo v obvodě, dostatečnou měrou vzrostla.

Článek III.

Ministři sociální péče, vnitra, financí, obchodu, dopravy, veřejných prací a zemědělství jsou pověřeni, by toto vládní nařízení provedli.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Vrbenšský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hruban v. r.